

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **24.04.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 24.04.2008. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09:45 ЧАСОВА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Лозналијевић-Даниловић и Баровић,**
- **Те браниоци оптужених адвокати Заклан, Кошћал, Перески, Ковачевић, Јелушић, Бојков и Машић,**

А одсутни су браниоци адвокати Јеврић Зоран.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, ја ћу га мењати уз Вашу сагласност и уз сагласност окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић? Сагласан.

Оптужени Перић је сагласан да га на данашњем главном претресу брани бранилац адвокат Перески.

Одсутни су браниоци адвокати Вујин, Пилиповић, Продановић и Мијатовић, те бранилац оптуженог Вујановић Станка и оптужене Калаба Наде, адвокат Перковић.

Шта је са колегом Перковићем? Не касни, него?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Уз сагласност окривљених Калабе и Вујановића, ја ћу га мењати док не стигне, он касни због саобраћаја, јавио ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени сагласни? Госпођа Калаба сагласна?

Оптужени Вујановић Станко и Калаба Нада су сагласни да их на данашњем главном претресу до доласка њиховог браниоца у замену брани бранилац адвокат Машић.

Одсутан је и бранилац оптуженог Атанасијевић Ивана адвокат Вукотић Војислав.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Уз Вашу сагласност и наравно уз сагласност окривљеног ја ћу колегу мењати, замолио ме је да га мењам данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић сагласан?

Оптужени Атанасијевић сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Вукотића, брани бранилац адвокат Бојков.

Одсутни су и сви браниоци оптуженог Ланчужанина, и то адвокати Калањ, Станић, Штрбац, Рајић, Станојловић и Марић.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја се јављам у замену за колегу Калања, уз сагласност Ланчужанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Ланчужанин сагласан да га уместо браниоца адвоката Калања брани бранилац адвокат Ковачевић.

Одсутан је и бранилац оптуженог Љубоја Марка, адвокат Дозет.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја ћу мењати колегу Дозета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја сагласан?

Оптуженог Љубоја ће уз његову сагласност на данашњем главном претресу бранити бранилац, адвокат Јелушић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је приступио бранилац адвокат Перковић.

Одсутни су и браниоци оптуженог Мугоша Горана, адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

Шта се ту дешава?

АДВ.БОРИС КОШЋАЛ: Господине председнице већа, уз извињење због јучерашњег неспоразума, требало је адвокат Славиша продановић да дође на суђење, али је морао на ванредну контролу, па се захваљујем колеги који нас је мењао, Вама се још једном извињавам, као и свим колегама што је дошло до тог неспоразума, а уз сагласност окривљеног Мугоша ја ћу мењати колегу Сташевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша сагласан?

Оптужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Сташевића, брани бранилац адвокат Кошћал.

Остаје нам бранилац оптуженог Шошића, адвокат Бељански.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, ја ћу колегу Бељанског мењати на данашњем главном претресу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Шошић сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Бељанског брани брани бранилац адвокат Перески.

Одсутни су и браниоци адвокати Ђурђевић, Станић, Перовић и Марић.

Сви оптужени су ту? Шта каже судска стража? Јесу, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја се надам да ћемо за тих укупно сати ипо, јел тако, да ћемо завршити. Јел остало је још да нека питања поставе сведоку неко од оптужених ако сам добро схватио.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку поступка ИСКЉУЧИ ЈАВНОСТ са главног претреса ради наставка саслушања сведока од 23.04.2008.године.

Молим режију да у судници, претпостављам да нема никога коме ту није место, нема публике, а молим режију да прекине емитовање из суднице на све ове локације у згради, и позовите и уведите сведока Дуловића.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА ДУЛОВИЋ ЈОВАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Дуловићу. И данас је јавност искључена ради наставка Вашег саслушања, знате.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је желио још да постави питања сведоку. Милојевић се први јавио, па потом Вујановић па Вујовић? Молим, па ајте Ви господине Вујановићу, мени је све једно потпуно, договорите се?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господин Дуловић, у својој прошлој изјави је говорио о неком момку из Војводине, који му је причао наводно да није дошао да убије, ја немам ту тачну, ту страницу, где се налази, да није дошао да убија, па бих желео да га питам, да ли може нешто конкретније да нам каже о том момку, с ким је он обавио разговор и забележио те његове, ту његову причу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да сам разговарао са неким момком из Војводине?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Из Војводине, то сте рекли на прошлом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам ја схватио сад, да ли ја грешим, Ви сте говорили и јуче сте поменули нека два Црногорца који су дошли и вратили се, у том смислу да не желе да учествују у таквом начину ратовања?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, то су та два, то се сећам, та два, али не знам ништа о неком из Војводине с којим сам разговарао.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Из Војводине је прошли пут рекао.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Први пут чујем то сад. Колико се ја сећам. Из Војводине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, господине Милојевићу. Ево ја то немам, тако у меморисано као Ви и онда би добро наравно било, да имате, да нам сугеришете, да кажете на тој и тој страни, знате, олакшали би нам?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине председниче, нема тај записник, били смо у Митровици, све смо то послали, тако да није, али је сто посто господин Дуловић говорио о неком момку из Војводине, који му се претставио да је из Војводине, и који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад имамо проблем?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То, колико ме сећање служи, први пут чујем то, за неког, уште нема то у меморисано да сам разговарао са неким момком из Војводине. Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, ако не можете се сетити.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, не, то ми је нешто потпуно ново.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ни ја не могу да пронађем.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, онда ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претрагама типа Војводина и слично, знате?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јуче је рекао господин Дуловић, да је у болници видео заробљене како улазе у аутобус, и да тада, и касније је онда рекао да је касније сазнао где су одвожени ти цивили. Па сам хтео да га питам, шта је сазнао, где су одвожени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не рекао је да не зна где су, у питању су три аутобуса, и он је рекао, питали смо га али он је рекао да не зна где су одвежени?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Онда је после рекао, председниче, касније је сазнао где иду, касније је то сазнао где су одвежени, па сам га хтео питати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали касније где су одвежени?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, па кад се причало да још, касније, кад кажем касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам кад касније, али се то после причало, можда доста касније или не сећам се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није битно када, него где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, шта, шта се причало, где су одвежени?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да су, тек кад је стрељање, кад су их стрељали после тога сам сазнао да су одведени на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та три аутобуса?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па они што су били, претпоставља се да су то ти аутобуси који су одвожени на Овчари.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел можете само гласније, молим Вас, не чујем.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел можете само гласније мало да.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па касније, касније, после стрељања тог, сутрадан се причало док су то људи који су улазили у аутобусе и одвожени на Овчару.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, Ви сте ту спомињали да је било жена?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И деце, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али сад нас занима, нас занима сад нешто друго господине Дуловићу, јер ми имамо и нека друга сазнања па у светлу тих сазнања, да ли се прича баш за та три аутобуса која сте Ви видели?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: А не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред главног улаза на улици?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Колико сам ја тада чуо и оно што се причало да у то, да су извођени и то сам видео из болнице кад их изводе и одвозе. Касније, после стрељања сазнао сам да су то ти људи, тако се причало, да су то ти људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу људи изведени из болнице и јесу људи уведени у аутобусе, али су изведени на споредни улаз, на онај доле подумски, споредни улаз и аутобуси су били иза болнице а не овамо на главном. Па су ти аутобуси завршили на, најпре су касарни а потом у хангарима на Овчари, било их је укупно пет, шест, знате?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја кажем, видео сам, нисам сигуран да ли је било два или три, претпостављало се да су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па долазили су други аутобуси, неки други камиони који су овамо на главном улазу, где су утоварени цивили, рањеници, и тако даље, знате?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, ја се само сећам да су то, да су улазили у аутобусе, са улазне, са главног улаза па мало даље где је пут, и да су ту улазили, био је један војни полицајац високи, сећам се, који је био по страни само, није ништа учествовао у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците нам ово, да ли се на тим снимцима, на којима сте видели себе.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се виде ти аутобуси?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, не. Аутобуси овде, а овде је тај, где сам ја био на супротној страни,, где су излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, онако, гледали сте те снимке, па да се евентуално не виде и ити аутобуси?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Сећам се да су излазиле,сад се сетих овог тренутка, да су излазиле часне сестре исто тако, па онда на носилима су били рањени, које, доста је то и гангрена, па смрди ужасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, и према причама које смо ми чули у овој судници, у пола дванаест, кад сте Ви дошли у болницу, нема ових, у болници нема људи који су завршили увече на Овчари, они су у току јутра одведени у касарну, они су у то време у касарни, у аутобусима у касарни. Него се тада врши, после њих се врши евакуација жена, деце, рањеника, тешких рањеника и тако даље. разумете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Разумем, само кажем Вам, у то доба смо ми мислили, бар и новинари, да су то касније кад се догодило, премда су то ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е зато ме сад занима, откуд Вам то сазнање и то повезивање да су људи из та три атубуса која сте Ви видели тамо, испред главног улаза, у близини главног улаза, да су и они завршили на Овчари?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, то је била претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, то је претпоставка?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, нисмо ми ни видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па добро?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, јуче сте рекли да сте чули касније, а не претпоставка. Добро, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је претпоставка коју је чуо, тако га схватам? Да, да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел Ви знате уопште, тада, где се налазила Овчара?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Где се налазила Овчара?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, то сам после доста година сазнао, и био сам тамо на Овчари када је већ био подигнут споменик.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, јуче сте причали да сте хтели тамо ићи а да Вам није било дозвољено. Ко Вам је бранио, и како сте хтели тамо отићи, ако нисте знали где се налази?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па било је, прво што ја не знам где је Овчара, морао би неко да ме води, а друго било је тамо, није нико изричито казао ни наредио да не можемо да идемо тамо, јер смо претпостављали да не можемо да одемо тамо, прво што нисмо имали с чим, имали смо и ауто, али не знамо, ја бар нисам знао и чини ми се да нико није ни био на Овчари од новинара.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да, рекли сте ми смо хтели, па зато сад питам?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па добро, то је била жеља, хтели смо, претпоставља се да без неке дозволе не можемо да идемо тамо где је то било.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да, вероватно сте морали некога питати, ако сте хтели неког сте питали, ја бих ишо на Овчару, па Вас питам, да ли знате јесте ли неког питали да идете на Овчару и?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисмо никог.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да Вас води на Овчару?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисмо никог питали. Кажем, претпостављали смо да не може, а и нико од новинара није ни био тамо, колико ја знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел можете да определите колико је то далеко од Станкове куће, та Овчара?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: О, па кажу да је то нешто, ван, ван града и да је то негде то фарма, кад кажу фарма, претпостављали смо, тако да нисмо ни знали да су то хангари неки, тек доста, доста касније смо сазнали да је реч о хангарима, али нека друга сазнања нисмо имали.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, Ви сте говорили да сте често долазили у Станкову кућу, да сте тамо пили кафу, Нада Вам је кувала и доручковали.

Шта је била та Станкова кућа, да ли је то, кад се толико тамо војске скупљало, јел то био нечији штаб, шта је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам га питао јуче, али он је остао ту недефинисан, каже, једноставно ту су се нешто људи скупљали, е сад, да су људи ту долазили, сад.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, а што би се баш скупљали?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Што би се скупљали?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, баш код мене, што?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па мој утисак је био да је ту командир те, или како да назовем, Територијалне одбране био Станко Вујановић, и да је ту било добровољаца и територијалаца, сви су били ту, разно разни су долазили из разних јединица.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, тада сте имали сазнања да сам ја командант Територијалне одбране?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тада сте имали сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже утисак?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да сам ја командант ТО, јел тако?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, тако су, тако смо сви сматрали Станка Вујановића за човека који је командант не знам које чете, или како да назовем то, а да је главни међу територијалцима он био.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Друго је командир, друго је командат. Зато Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да је главни међу територијалцима, чусте?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Немам то, не би могло то да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога сте то чули?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Тако се говорило ту у твојој кући.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ко Вам је рекао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Откуд знам ко ми је рекао у то доба, углавном тако смо третирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, каже ми смо сматрали, они су сматрали то тада тако?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко они?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па они, новинари, људи, међу којима је он?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нека наведе још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте га?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је још од новинара је знао да сам ја командант?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо тако господине Вујановићу, он је рекао, ја сам га питао ко је све тамо био, он нам је рекао ко је све тамо био, био је и Прелјић, био је и Петар неки, и ко је све тамо био, било је разних новинара, не може да их се сети, било је разних новинара. У претходном поступку рече био је неко из приштинског «Јединства»?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ТВ «Политика», дакле било је тамо више људи тог типа, не може да их се сети по именима?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: И фоторепортера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Говорио је нешта да су прелазили Дунав, како би слао извештај из Оџака. Кад сте били у Вуковару, на које место сте Ви прелазили Дунав?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Преко оног моста, над, преко моста који је недалеко од хотела у Оџацима.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И како сте онда из Вуковара дошли до тог моста?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Колима, аутомобилом.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине Дуловићу, ја Вас морам подсетити да из Вуковара се није могло проћ до Борова па до тог моста, ни колима, ни пешке ни никако.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да се није могло доћи из Вуковара у Оџаке?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако је, за време у којем сте Ви тамо били.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, то није тачно, мого сам, ја сам имао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Онда сте имали неке, вероватно пропуснице Хрватске које сте могли кроз Хрватску територију проћ?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па какве Хрватске, то пропуснице, бар ја сам имао, и она се налази у Хашком трибуналу, имао сам из војске, наше војске, пропусницу коју су требало да имају сви новинари и добијали у Београду, у штабу, Генералштабу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро хвала, рећи ћу Вам само да сте то измислили и да то није истина.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То прво немам разлога да измишљам, а друго то је истина, јер та документација постоји у Хашком трибуналу и ја сам и приложио те пропуснице и то је истина, чак би можда могао и да се сетим официра, пуковника који су ми у Генералштабу давали, не само мени, него и сниматељима и фоторепортерима и свима.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Рекли сте да сте тај дан већ отишли из болнице за фабрику у Борову. Да ли сте отишли сами, пешке, возилом, како сте отишли?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам како смо се нашли, дал пешке или смо до некле дошли колима, знам да је било дрвећа по путу, обореног доста, можда смо мали и пешке ишли, чини ми се да смо дошли колима до некле а да је после био закрчен пут са неким стаблима и са дрвећем које је попадало од бомбардовања, али се сећам те сцене кад улазе у аутобусе и велике гомиле оружја и дворишту.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, интересује ме само тај пут, колико је то далеко, колико Вам је требало од болнице до Борова да стигнете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па то не могу, то не могу да се сетим стварно, ја имам у глави ту слику, само кад они, кад их изводе из фабрике и стављају у аутобусе, чак неки, један је нешто махао, овако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине Дуловићу, када сте дошли у Вуковар, да ли се Ви неком јављате приликом доласка у сам Вуковар, не мислим у Негославце него у сам Вуковар. Да Вас смести, да Вас води, да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па како сте онда дошли до Станка Вујановића? Ко Вам је нашао смештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не код Станка, не каже он да је смештај био код Вас?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не за смештај, питам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него тамо код те породице Пајић?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: За неки смештај, за било који смештај, да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па једно време сам спавао код, заједно са Петернек је био, који је то после порекао, колико се сећам, код, има у мојом бележници сва имена и породице Пајић и свих окол, али смо мање-више одлазили да дамо извештај из Оцака и ту у хотелу преспавали и враћали се ујутру рано, преко моста.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где сте спавали? У хотелу.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: У Оцацима.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ма питам Вас за Вуковар, коме сте се јавили у Вуковару, како сте дошли до Станка Вујановића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, што је то важно, да ли је спорно да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, дајте прво ово да видимо, да ли Ви негирате да је он тамо био, тада тих дана?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не. Али негирам, негирам малтене 90% његове приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, сад како је дошао тамо, како је дошао у улицу Нову?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се сместио код Пајића, кад је човек и био тамо, и Ви то негирате и госпођа Калаба исто то не негира. Човек је био тамо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зашто ја не бих испитао кредибилитет овог човека да Вам покажем да лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на тему како је дошао, да ћете срушити његов кредибилитет, на тему како је дошао у Вуковар и како се сместио код Пајића, откуд тамо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па он измишља председниче, он многе ствари измишља па између осталог и то, не зна ни то да објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ви ћете мени рећ да је то небитно, али мени је све битно шта он лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, ово су мало другчије процедуре за разлику од оних које гледате на суђењу Шешељу, знате.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па не, ја сам то говорио и пре суђења Шешеља, исто њему сам њему сам то говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кредибилитет сведока се неће рушити на таквим стварима тог типа, знате?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А шта да га ја питам онда председнича, о убиству не зна ништа, само шта је чуо и његове претпоставке, јел то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте оно што је предмет оптужнице, што има везе са оптужницом, питајте га и реците му оно што Ви сматрате јел тачно или није тачно, човек је изнео ту тешке оптужбе против Вас, каже.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја га сад питам, ја га сад питам, а Ви ми не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, па тако је, па расправите на те теме, на те битне теме, а то да ли је дошао код Милке Пајић, кад је дошао код Милке Пајић, по чијој препоруци и ко га је тамо довео.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хоћу да кажем да је лажан сведок, то хоћу да Вам докажем, а Вас не занима ништа него само убиство на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим. Па само нас то, наравно да нас само то занима, све друго је мање-више неважно. Ми смо посвећени томе да утврдимо оно, није спорно да је то било, него да утврдимо ко је то урадио, ето то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И он ће нам то рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И он ће нам то да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте тражили овог сведока?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јесам, тражио сам, ја сад постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте Ви тражили овог сведока?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Која Вама. Јел могу ја да седнем, ја се извињавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Хоћете ли објаснити како долази до тога да Ви одлазите у болницу, јел неког питате да Вас води, тај Штука, Шљука, како Ви кажете. Како долази до тог?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Управо тако ко што сте рекли. Штука нас води.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јесте ли Ви њега питали, Штука хоћеш ли ме одвести у болницу, како, објасните?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па не могу да се сетим, да ли је он предложио или смо ми предложили па смо ишли, он нас је водио, рекао сам да је возио неки мопед полако, а ми ишли, за њим до болнице, једино тако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли видели, можда је он контактирао са својим командиром па питао за дозволу, или тако нешто?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Немам појма верујте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знате?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Да ли сте писали какав чланак у вези болнице? Само болнице, шта сте видели у болници, шта сте доживели, око

болнице. Значи тај дан кад сте били у болници, да ли сте писали некакав чланак о томе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Прво, ја нисам био у болници никад, нису дозвољавали да се уђе.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, пред болницом, у реду?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Аха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то да ли сте писали, ето били сте у дворишту болнице, испред болнице и тако даље?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па то бих морао да прегледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, да ли сте писали нешто, неки чланак на ту тему?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Документацију би морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако по сећању, не можете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Сећам се, као реко сам да је ту била једна талијанкса са «Rai uno due» Милена Габанели, и да сам је ја одвео од болнице преко пута где су били и ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешеви ти?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Судија ако дозволите. Ја претурајући ноћас до неко доба по документацији која је веома обилна, нашао сам тај блок који ми је дао са неким својим писањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћекић?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ћекић, ево га овде код мене, нашао сам га најзад, после много, не знам колико је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, касније ћемо погледати.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине Дуловићу, када сте били то у Борову, да ли сте писали чланак о тим боровским заробљеним лицима?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не сећам се, не верујем, морао бих да погледам, јер стварно то сам избацио из главе, свашта.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хтео бих да објасните кад видите те цивиле жене, не знам да ли сте спомињали децу, да улазе у аутобусе, како то изгледа, да ли пролазе кроз неки шпалир војске, четника, територијалаца, како то изгледа физички, овако, да ми објасните?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нико их није гурао, само им је указано да треба да уђу, колико сам ја схватио по самој слици коју сам имао у глави и видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле они излазе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле они излазе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Они долазе, не знам одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, дакле, они само долазе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Улазе у те аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазе у аутобусе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Али, не сећам се да ли су били ту војници, или ко је био, да ли добровољно улазе или их одводе на силу, нисам ни мого то да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли приметили да их претресају, испитивају?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па не то би, не, нисам видео да их претресају, само да улазе, ништа више нисам видео.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само објасните, да ли ти цивили излазе из болнице па иду у аутобусе или одакле, одакле се појављују ти цивили?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Е па ја нисам пратио њихов пут, ја сам био ту где су улазили у аутобусе, а одакле су дошли не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сада, док сте у болници, да ли тамо препознајете некога кога сте видели код Станка Вујановића у кући?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја опет кажем, нисам био у болници.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, пред болницу, на том месту где сте били, нисам реко конкретно у самој згради.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Рекли сте у болници.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли тамо препознали неког од оних људи што сте виђали код Станка Вујановића? Јесте ли видели мене, ето ајде?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не сећам се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јел било ког сте видели тамо?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Кад су улазили у то нисам видео, неког кога би ја препознао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли виђали тог Павловића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ћетића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Радића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, Шљиванчанина сте видели, јел тако?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па видео сам кад је држао говор, оно испред лекарима без граница.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли видели било кога ко не припада регуларној војсци ЈНА?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па не сећам се, било је ту и цивила и војника, сад. Још је неко био са Шљиванчанином, али не знам ко.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пре него што сте разговарали, у пролазу сте рекли на дворишту са мном, да ли сте ме пре тога икада видели?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па видели смо се у кући.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како сам био обучен, јел можете да објасните?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Шта како?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како сам био одевен, обучен?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не бих мого да се сетим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нешто сам имао, било шта да се сетите?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па имали сте шешир женски на глави.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Женски?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Аха.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Које боје?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То не бих могао да кажем, није био дречећи неки, колико се сећам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А од наоружања јел се сећате шта сам имао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па нисам Вас видео да носите оружје.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Како је била Драгица одевена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова из Новог Сада?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Аха, она је била у униформи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како је изгледала униформа, објасните?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па она војна, она маскирна.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Маскирна?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Колико се ја сећам, знам само да није у цивилу била.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел имала шта на глави, да ли је имала оружје?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: А, не сећам се стварно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како је Радић био одевен?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Чини ми се да је у униформи био и он, чини ми се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шареној?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шарена, јел?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, оне маскирне, чини ми се, или је била, ја мислим да пре би била редовна војна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијамо са овим господине Вујановићу, само слушам како је ко био одевен. Ајде добро Ви, то разумем, али сада Драгица покојна колико сам схватио, Радић, чему то?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па у том је проблем, што он уопште није, то шта прича уопште се није десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није битно, не говорим о томе да ли се то десило или не, него Ви хоћете да доведете у сумњу да је он уопште видео Драгицу коју пуно људи овде помиње, Радића који каже да је неспорно био тамо, шта?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Радић негира уопште да човека познаје, да је уопште и разговарао са њим. Па?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда он не зна Дуловића, али то још увек не мора да значи да Дуловић не зна Радића, разумете?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па га ја сад питам, ако толико добро зна Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ћемо тиме добити, шта ћемо добити тиме што ћемо да утврдимо да сведок зна или не зна како је Радић био одевен?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је неспорно био тамо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он господине председниче ни не зна ко је Радић, ни не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И предлагете да суочимо евентуално сведока Дуловића и сведока Радића, да видимо да ли се знају из тог.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То ћу се договорит са браниоцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пада ми напамет уопште. Ево, да Вам одмах кажем, нећу то радити.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У које доба сте разговарали са Радићем, у које доба са Драгицом, а кад са Ђетићем, а кад самном. Да ли је то исти дан, у два дана, три дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули сте га, немојте да понавља сад, чули сте га, он оставља могућност и мисли по свом сећању најбољем да је то било све истог дана. Да је то све било у току тог истог дана. Кад је где што било, колико је сати било и тако даље, немојте то да га питате.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, с ким је најпре разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо га питали?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У ствари кад је мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо га питали, рекао је мислим да је то било најпре са оним Павловићем у кући Пајић Милке, па каже па је после било са Драгицом, а после Драгице са Вама? Питали смо га.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Морам само да дам коментар, на ово шта је причао да је био у акцији са Радићем. Радић никада није имао на правцу ни цркву ни водоторањ, и то је измишљено председниче, и то је једна неистина. Тај човек никада није био на првој линији, колико сам чуо а и знам код мене на правцу никада није био, за разлику од Томе Петерника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Мурис, Зјајо Мурис био потчињен Радићу и на истом правцу Радићевом?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, Зјајо Мурис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се држао Зјајо Муриса и да му је давао утисак онако високо професионалног војника?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зјајо Мурис је господине председниче био код Бојковског у Зеленој улици, односно налазио се тамо где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је он био командир неког самосталног вода?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, специјални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то самостални вод?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Антитерористички вод, јесте. А тај Зјајо Мурис је велики пријатељ Александра Васиљевића. Никада овај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта каже, шта тврди Вујановић, он негира уопште могућност да сте Ви могли бити у некој акцији, да сте могли испратити неку акцију заједно са Радићем и са овим Зјајом Мурисом?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То су догађаји судија који се памте и остану урезани за цео живот, то, тачно био је Зјајо Мурис тамо, био је Радић, кад је та улица, кад су нападали и кад је био, чак је био и један тенк, стварно се пуцало и они, и фијукали метци, тад је Радић стајао поред мене испод једне

настрешнице, кућа ево овако мало нагнута, каже сад идем, идем сад да доведем војводу Шешеља. Оде али није га довео, тога се сећам, и према томе то да нисам био тамо, то је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Тако, без икакве основе.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сам ја имао за време рата некакав чин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Мислим да нисте носили никакав чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли имате сазнања о томе да ли је имао неки чин, нема везе да ли га је носио или није?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Говорило се да је он главни у тој доњој, горњој, не знам ни ја каквој суподерици, у тој улици Новој где је било, где смо се састајали, односно кући његовог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нешто у смислу чинова, капетан, мајор, пуковник?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу Вас пита Вујановић? У том смислу да ли је имао неке чинове, не био главни, ајде то, него?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не сећам се, чинове није носио никакве, да има неке чинове, али се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево набројали сте Станка Вујановића да познајете из Вуковара, набројали сте тог добровољца Ћетића, набројали сте наводно да познајете тога Павловића, добровољку Драгицу, моју супругу Наду, да ли можете још било кога да се сетите из Вуковара кога познајете? Боравили сте тамо, ишли сте по терену, то би било нормално да упознате још људи, јел тако?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево реко је и Штуку и Пајића и.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам говорио за војску, од вуковарчана?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па, породица Пајић, Милка жена, син који је био ту, ћерка која је чини ми се била болничарка или тако нешто, али она није била ту, или је удата, колико се сећам, онда људи неке жене ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сам ја угасио. Укључите поново, поново укључите то црвено дугме, молим Вас. Угасите, пробајте други микрофон Вујановићу. Добро, питање је било да ли знате некога још од вуковарчана, изузев ових људи које сте набројали. Да ли по Вашем најбољем сећању?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Верујте ми, у мојој бележници бар двадесетак људи и жена с којима сам разговарао што код породице Пајић, који су долазили, што што сам ишао кући код њих, ту у близини, то су углавном биле жене старије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Са пуно, пуно људи сам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада да ли се сећате неког још од њих, мислим не знам шта ће то Вујановићу, али ево?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам, тамо кажем Вам, имена имам сва, почев од посаде тенка, па до људи који су остали тамо и били цивили, наравно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли чули за Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: За Мирољуба Вујовића сам чуо тек касније, мислим да нисам упознао никад тог човека.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А за Ланчужанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули за Мирољуба? Рекосте за Мирољуба Вујовића сам чуо тек касније, па Вас питам шта сте чули?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је после неколико година, и тамо нисам никад чуо, односно можда сам и чуо али сам пречуо да нешто претставља у тој војсци да кажем и ангажовањима у рату, нисам никад чуо. После сам, касније, годинама касније, чуо сам да је, прочитао да је оптужени и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, само то да је оптужен?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да. Не да је оптужен, да је он био у ствари, ништа док сам био у Вуковару нисам чуо за Вујовића, да је, ко је, шта је и остало, тек касније сазнајем имена из новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За Ланчужанина смо Вас питали?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо Вас за Ланчужанина јуче, господине Вујановићу, па сам сведоку предочавао и ону његову причу тима промуклог гласа и тако даље, па он рече да му је тако описано да човек говори а не да је он лично чуо да Ланчужанин тако говори, да је имао фелер неки у гласу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче, ја више нема питања, само сам хтео да коментаришем да је овај сведок лажан, да не говори истину, и хтео сам да му објасним онај разговор између мене и њега, шта је он сасвим то окренуо наопачке и у корист свог пријатеља Александра Васиљевића. Ја јесам разговарао са њим кад се водиле борбе за Милово брдо, то је било ни минут, то није био ни минут. Зато га ја питам како сам изгледао, шта сам имао, Ви мени то не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не дозвољавам, дозволили смо и човек каже једино се сећа женског шешира који сте имали и који није био дречаве боје. Како нисмо дозволили. Него проблем је био како је обучен Радић и како је обучена Драгица.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он се сећа само онога шта му је његов пријаељ рекао да напише и запамти и каже на овом суду. Он се другог ничег не сећа, не сећа се ни, ево чак женски шешир сам сад носио на глави. Боже јел те има? И шта још треба да се укаже да сведок стварно не говори истину. Господине Дуловићу, јесам разговарао с Вама, јесам био љут на Каменога, али нисам био то што Ви, нисам причао то што Ви причате него сам био љут на Каменога зато што ми није хтео помоћи, ево га жив је ту, ту је и Кинез, ту је и Цеца, ту су сви, то сам говорио и у истрази, и истражитељима Хашког трибунала, и не знајући да ћу бити осуђен овде, на основу таквих као што сте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте му рекли тада?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекао сам да сам љут, да ми није хтео помоћи кад сам га звао преко мотороле, у том смислу, и рекао сам да је Милово брдо при крају, да су добили по гузици и добиће још, то је био наш разговор, то је истина жива. И он је ту причу окренуо како је окренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чујете господине Дуловићу шта тврди Вујановић, дакле да је та прича нека између вас двојице једина прича између вас двојице била на неких пет, шест, седам, десет можда дана пре овога, дакле док су још биле борбе у Вуковару и било је у питању борба за, ваљда, Милово брдо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сутрадан је Милово брдо пало, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сутра, прекосутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да је у том смислу он са Вама причао и жалио се како није Камени, односно Ланчужанин није му хтио помоћи?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је потпуно нетачно што прича оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведок Дуловић Јован и оптужени Вујановић Станко СУОЧЕ, па окренути лицем у лице један према другом исказују:

Господине Дуловићу, окрените се према Вујановићу, ево сад је прилика господине Вујановићу, гледајте га у очи и њему у очи реците шта је истина а шта није, а господине Дуловићу, Ви такође. Само везано за овај разговор о коме сте нам говорили.

Микрофон, господине Дуловићу, мало се померите да тај микрофон региструје ово што говорите. Е тако.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја немам никаквог разлога да лажем, то што сам рекао и записао је апослутна истина, ово што прича оптужени чак ја могу и да му покажем, нисам знао, али донео бих фотографију његову са шеширом и сад дал му је то, са сестром која је била у болници и изашла, чак уплакана, та слика постоји и ја могу да је нађем у архиви нашој. Тако да је све то што прича нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановићу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Стидите се својих година господине Дуловићу, били сте тамо примљени ко, ко вуковарчанин, иста ова Нада Вас је служила ко свог оца, то сте и сами рекли, јесам причао с Вама и причао сам о овом што сам сад мало пре реко да ме Камени, нећу да кажем издао, није могао у том моменту да ми помогне и био сам јако љут на њега, да је био код мене тог моемента можда би се и потукли, и то сам Вама рекао да ми није хтео помоћи на Миловом брду, то је било, сећам се ко дан-данас у дворишту, ишли сте

замном ко керић. Претстављали сте се као новинар, не, као писац сви сте ви моја деца, један дан ћете ви изаћи у књизи, лепо сте ме ставили у књигу, двадесет година робије. Захваљујући Вашем пријатељу Александру Васиљевићу и нека Вас буде срамота и ништа Вас не треба чудити ако Вас на улици називају лажовом, издајцом и тако даље, то сте заслужили, за разлику од Томислава Петерника који је био частан фоторепортер и искрен сведок овде. Намам више питања, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да свако остаје при свом казивању на начин евидентиран аудио-техником у суду.

Председник већа издаје:

НАРЕДБУ

Претрес се прекида на 15 минута ради одмора.

Направићемо једну паузу од 15 минута.

Настављено у 11.00 часова.

Сви смо ту као и раније, је ли тако?

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА ДУЛОВИЋ ЈОВАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођа Калаба?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Поштовано веће, ја немам питања, али бих желела да коментаришем везано за овог сведока. Као прво, овај сведок када је дошао у нашу кући, претставио се као писац, сасвим другим именом. Па ћу ја сведока да потсетим, да му дам једно освежење памћења, шта се све дешавало у нашој кући, када је причао везано за оне црногорце неке, то што је спомињао, као прво то је дошао војник Дрљевић, који је био један дан у кући, и који је морао да због психичких проблема, јер није могао да подноси гранатирање и пуцњаву и који је морао бити, он је био војник, то није био никакав добровољац, он је морао бити послат, шта ја знам, за Београд, или већ где.

Господин Дуловић је отом-потом хтео да се смести у кућу Станковог оца, јел, мог свекра и у нашу кућу, међутим није било места. С обзиром да се јако бојао гранатирања, пуцања, веома често је био самном у подруму, са још једном женом, са тета Елзом, са чика Пубом, и он зна ко су ти људи, веома често смо били заједно доле у нашем подруму. Јако се бојао гранатирања као и ја, јако се бојао пуцњаве као и ја. Везано за његова та записивања, он је држао неки блокчић и када су војници долазили он је њих често испитивао, као што сам и рекла у својој изјави, нико, ми у кући, нисмо знали да се он зове Јован Дуловић, он се претставио другим именом, и сасвим је логично да ни Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате којим?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате којим?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Не могу да се сетим тога, ја сад стално размишљам које је име, али не могу тога да се сетим. Затим када је дошао у кућу, он је имао на себи зелену јакну, једно извесно време је добио од некога да носи ону, војничку, ону чојану јакну, па је опет био у тој својој зеленој перјаној јакни, ја сам гледала тај снимак што је пуштан, он у тој наранцастој јакни, ја се не сећам, у нашу кућу није ушао у наранцастој јакни. Затим, везано за то, за његов тај исказ што каже да је мени неко окачио ланчић на врат, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, е то?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: То није тачно, никакав ланчић од никога нисам добила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Ви Андрић Ивицу, званог Ћетић?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Е сад, управо о томе хоћу да кажем, за Андрић Ивицу-Ћетића, у животу ја нисам чула, јер ја сам била у својој кући, али нормално, ја све те људе који су долазили нисам могла ни да знам, ни како се зову ни, јел ја сам углавном била у подруму. Повремено, када није јако гранатирање, или када дођу ти војници када се врате са својих задатака изађем из подрума, онда знам да сам сигурна и онда могу да им скувам кафу или чај, што су доносили из кућа, углавном ако је упаковано. Везано за тог Ћетића, тачно је да су била два та официра, један је био Бојковски а један се звао Марко презиме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Да, презиме не знам. Тачно је да сам ја улазила у ту собу, скувала сам им кафу, и да сам улазила, то је било у кухињи, то није било у соби, већ се дешавало у куњихи за столом, била је клупа наша, Ви јако добро знате, увек сте седели поред шпорета и грејали се, увек Вам је било зима, јел нисмо имали прозоре, све је било разбијено, најлони су тамо били развучени и то, и везано за тог Ћетића, ја мислим да то није био Ћетић, да је тамо била прича да је Штука извадио из џепа неко прстење и да је њему показивао прстење, а он Штуку јако добро познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ја мислим, како ја мислим?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па ја нисам била присутна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели или нисте видели?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Скувала сам кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Скувала сам кафу, и отишла сам у другу собу, дневни боравак и трпезарију, то је просторија велика из једног дела, разумете, и улазила сам и излазила, али ме нико није звао и да каже сестро, да ми качи ланчић, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то у реду, али сад ми остаје ово, како то ја мислим да је Штука?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Штука је вадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показивао прстење, је ли показивао или није показивао, јел им давао или оим није давао, то је суштина, нема ја мислим?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Јесте, јесте, показивао је Штука је вадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако реците онда, зашто ја мислим?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: И Штука му је показивао прстење, да ли је он узео да ли није, то није било прстење не знам ни ја колико, ко што он говори. То је било пар сребрних прстенова, и није тачно да сте говорили гадим се злата и овога и онога, то није тачно. Даље, везано за Тому Петерника, то што је изјавио да у нашу кућу долазили су новинари, не знам ти ја ко све, по мом сазнању колико сам дуго била, јел у подруму и колико сам излазила из подрума у кућу, по мом сазнању у нашу кућу први новинар који је ушао, то је био Томислав Петерник и овај што је преминуо Живковић, не знам му сад име. Њих двојица су дошли први од новинара, то је пред крај рата, буквално пред ослобођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио господин Дуловић који се у то време претстављао као не знам ни ја ко?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Дуловић је био сво време, сво време, ујутру он дође код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Ујутру он дође код нас, обавезно ту кафица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, шта онда има везе ко је први долазио, да ли је Петернек или?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па није тачно да су долазили новинари стално у нашу, да су ту били нон-стоп новинари, то није тачно, разумете. Па не може ми рећи, била сам у својој кући, валда знам одређене делове, ако сам у подруму не могу знат ко улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекосте, долазио је Дуловић?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Али кад сам у подруму онда падају гранате не може нико ни да уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте долазио Дуловић, долазио и Петернек, долазио и Живковић?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Добро, али када је долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је проблем?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па битно је, долазио је буквално 17., ето нек, 16., или 17., једини новинари за које ја знам да су ушли у кући, а господин Дуловић изјављује другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете господине Дуловићу, госпођа Калаба негира ту причу Вашу везано за Ђетића и за то да јој је дао неки ланчић?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ништа од овога није тачно. Прво никад нисам спавао у подруму код њих, спавао сам у подруму.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Ја нисам ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не занима ме то, не занима ме то господине Дуловићу, само ово, ове битне ствари. Она негира то везано за тај ланчић, Андрић Ивицу и то да јој је још поклонио ланчић?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да. Све што сам рекао до сада то је тачно, ово је потпуна измишљотина и нешто што ја први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас добро схватио, Ви сте рекли да Вам је Андрић причао ту причу везано за Овчару, када је, па у тачност те приче његове везано за Овчару Ви рекосте да сте се уверили пошто је извукао гомилу прстења, ланчића, и?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Шаку једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шаку једну, схватили сте да је то са Овчаре. Да ли је ту његову причу чула госпођа Калаба, везано за Овчару, по Вама. Да ли је она била тада ту, у том смислу Вас питам? Ви рекосте да је извадио то па јој дао ланчић, ништа јој није дао.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не позвао је, па имам за тебе сестро нешто и окачио јој он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је слушала она ту причу везано за Овчару?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам разумео, опростите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она била присутна кад је Вама причао ту причу везано за Овчару, шта се дешавало на Овчари у току ноћи претходне?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Е, чули сте и ову другу тврдњу да није Андрић, није Андрић извадио прстење из џепа, него Штука?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Сигурно да је то извадио Андрић Ивица, звани Ђетић, то сам запамтио, то је нешто што се запамти, никакав Штука, ја сам знао Штуку, пошто је стално и он ту циркулисао, али није он уопште ту био кад ми је овај дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Молим вас само да наставим, везано је сад за Штуку. Штука и господин Дуловић су били буквално цело време у неком сукобу, јел Штука је био јако бахат, господин Дуловић га стално молио да га одведе барем до неке, назваћу те линије прве, где се водио тај рат. Штука је то увек одбијао и они су увек били у неком сукобу. Везано за 18.11.'91.године, када је Станко своју сестру довео из болнице, желим да испричам шта се десило у нашем дворушту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Зато што то нисам испричала, па да подсетим господина Дуловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, шта добијамо тиме?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па лепо, када је Станко довео своју сестру из болнице, у дворишту сам стајала ја, стајала је медицинска сестра Мира Терзић и стајао је господин Дуловић. Станко и Нена, стајао је и Радић. Станко и Нена су стали одмах када се уђе, па лево где је наша гаража, господин Дуловић тада није имао фотоапарат, али је дошао неки младић, нико га нисмо знали, нико га никад није видео, ја сам га први пут видела, пришао је том младићу тражио од њега да фотографише брата и сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко тражио?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Господин Дуловић, од тог младића је тражио да фотофрафише брата и сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: И питао је Станка да ли може да направи једну фотографију брата и сестре. Тај младић је док је намештао тај апарат, ја сам пришла њима, јер они су стајали код капије, господин Дуловић је мене онако дрско «шта оћеш ти, шта тражиш», у том смислу, веома дрско, ја сам отишла и стала поред Маре Терзић, медицинске сестре, која је исто дошла из болнице, направили сте ту фотографију, и одмах сте отишли са тим младићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сад?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Ја сам га једном у животу видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта смо с овим утврдили госпођо Калаба?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под условом да је све то тачно што сте нам рекли, шта утврђујемо тиме?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: То је тачно, што Вам ја говорим, 18.11., око дванаест сати Станко и Нена су ушли у наше двориште. Прву фотографију коју је направио брата и сестре био је господин Дуловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сумњамо уопште?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: И објављена је у ТВ «Експрес политици».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: И то је она слика где је Нена уплакана и где је Станко загрлио своју сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам госпођо Калаба, али не причамо?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: А ту фотографију је први направио Дуловић уз помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не расправљамо о томе, нису нам те чињенице спорне?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Али да Вам кажем, уз помоћ тог неког младог новинара, ми нико нисмо знали, он је био за нас писац под лажним именом. Нико ми нисмо знали да је он у ствари новинар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Везано за његов разговор и што говори и што наводи Драгица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба, немојте ми причати причу која је нема везе са овим, знате?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Молим Вас само ми дозволите, молим Вас, ово је јако битно, ово је битно. Његов разговор каже са Драгицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Ви мислите, Ви мислите да је битно?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Ја не мислим, ја сам била у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви мислите да је битно, ја не мислим да је битно, у томе је проблем, у томе је разлика?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па добро битно је да се сазна, да сазнају, он прича једну причу која није тачна председничке већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која прича није тачна?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па лепо, ја Вам причам која је истина. Па какав бре ланчић, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте нам оно што и јесте битно, рекли сте му да то није тачно, а то је ли он ангажовао фотографа.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: За ту причу што каже да му Драгица причала у нашој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба, кад Ви причате ја Вас слушам, а кад ја причам онда Ви мене слушате?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је битно Ви сте му рекли, оно што је битно и што ми сматрамо да је битно?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, да ли је он довео фотографа да фотографише Станка и Нену, и како се већ зове, или није, и кад је то било, немојте молим Вас, уопште то за нас није спорно и то нама није битно знате?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Добро. Дозволите ми само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате још нешто на том фону, боље немојте?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Само још једно подсећање. Везано кад каже, Драгица му говорила у нашој кући, ја сам била једном приликом у кући, не једном приликом, била сам у кући када је он довео онога Бранка Прељића, и стварно том Прељићу није било добро, ја сам му скувала чај и господину Дуловићу, Прељић је седео поред шпорета, господин Дуловић поред фрижидера. Драгица и Стаматовић седели за столом и ту су неку причу водили, али невезано за то, скувала сам тај чај, послужила их и окренула и изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то дешава, кад је то било по Вама?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: То се дешава 20., ујутру, а ја сам ту циркулисала, не могу да сад тврдим, да кажем јесте причали су то и то, ја то не могу да кажем, не могу ни да се сетим шта је била прича, сећам се да сам им скувала чај, знам ко је где седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још који пут били заједно код Вас ту?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Он и онај Бранко Прељић су заједно ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и Прељић и Драгица?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Не, Драгица је ту била, она је ту спавала већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још који пут били заједно с Вама ту? Молим?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Она је ту већ спавала у нашој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо, а да ли су још који пут, 19., 21., да ли су били заједно код Вас кући? Прељић, Дуловић и Драгица?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Господин Дуловић и тај Прељић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Драгица?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Прељић. Драгица је спавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него њих двојица са Драгицом, то Вас питам, Ви кажете били су 20., ујутру су били заједно, а ја Вас питам да ли су били 19., да ли су били 21., дакле да ли су били још који пут заједно њих двојица са Драгицом, то Вас питам?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама не?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: По мом сазнању не, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Јел могу само још да кажем да ми је јако жао што је господин Дуловић којег сам ценила као свог оца, разумете, он је ипак човек старији, ја сам га ценила као свог оца, што је изнео такве неистине, јел ја сам била у својој кући, ја нисам дошла као он у нечију кућу да би причала лажи и да би говорила неистину. Мислим, стварно ми је жао, ја сам Вас поштовала и уважавала а Ви одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ланчужанин?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја ћу врло кратко да прокоментаришем само ов Станково казивање везано да му нисам могао помоћи, тачно је да му у једном тренутку за време напада на Милово брдо нисам могао помоћи јер је Кинез био рањен, морао сам да га повучем назад а у том моменту стигла је и једна група добровољаца па сам вршио и пријем, и управо баш од Станкове куће седио си с Надом, то је тачно. Значи то што је рекао што се тиче тога потпуно је тачно. Него хтео сам да питам господина Дуловића, рекао је да је за Томислава Петернека, где је спавао? Где сте рекли да је спавао Томислав Петернек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петернек, рекосте да сте неко време вас двојица заједно били и спавали а он је то после порекао, чули сте да је он то порекао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви то заједно спавали? Код Пајића у кући или?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Код Пајића у кући чији је један крај био куће порушен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Порушен, да, то сте рекли. Дакле код Пајића?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То није тачно, Томислав Петернек и Новак Живковић су сво време рата спавали код мене у штабу чак су једно време изгубили акредитацију ону, нису их хтели да пусте на ратиште па сам их ја

водио као чланове мог одреда. Значи ово што прича господин Дуловић тотално неистина, значи код мене у штабу су, то можете да позовете поново Томислава Петернека па да га питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок не тврди да су све време боравка тамо они спавали у истој кући, то не тврди, него он рече да у почетку, да су неко време спавали у истој кући заједно а после више не, тако да може и то да буде тачно, да је он спавао код Вас и.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Сво време рата и он и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то нећемо утврђивати је ли тако или није.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро, следеће каже да ме не позна, никад ме није видео. Ја да га подсетим да ме је видео баш тај дан када сам дошао у Нову улицу и кад сам распоредио људе и за посао у штаб Васе робије и његовог брата Дулета, управо је он био тамо, представио се, е сад ћу Вам рећи ја како се представио, представио се као чика Милан из Чачка писац. Носио је зелену ону чојану војничку јакну и то нагрњен, није је носио обучену, него нагрнио онако само преко рамена, и причао је, у то време нама је причао као он је писац, он ће да запише то све на папир како српски јунаци гину у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то се дешава кад сте Ви дошли са јединицом у Вуковар?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тај дан је, не кад долазим, не 18., значи него 19., кад се распоређујем у Нову улицу, кад запоседам у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.10?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте, 10., тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете господине Дуловићу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тада тамо у Вуковару, дакле око 10., 19.октобра, то је месец дана прије завршетка борби, јесте ли Ви у Вуковару већ?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја сам у Вуковару малтене све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, све време, добро?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ово све ништа од овог није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад Ланчужанин каже да сте се видели тада кад је он дошао са јединицом?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Само је тачно оно што Ви говорите, оно што ми говоримо то ништа није тачно.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ма никад се нисам судија претстављао ја као писац, али никад, то би било срамота, нити сам икад спавао код господина Ланчужанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, и не каже он?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам Вам дао да спавате код мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не каже он то, него каже за Петернека, добро?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: И никад нисам спавао у кући Станка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него каже да сте се видели, он каже видели сте се?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја, највероватније да смо се видели, али ја нисам знао ко је он, причао сам, слушао сам о њему, али нисам знао нити сам разговарао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Разговарали сте самном у кући Дулета робије, то је у башти куће Васе робије. У његовој кући смо разговарали, чак сте ме и Ви позвали на кафу тамо. Значи тај дан кад сам запосео у штаб и преставили се управо овако значи чика Милан из Чачка, писац.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Потпуно нетачно, измишљотина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па добро ако је нетачно, тачно је све што Ви кажете вероватно, зато су и узели у обзир у Хагу све Ваше изјаве што сте дали, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли му је познат новинар или фоторепортер Вранић, под називком Вранић, новинар или фоторепортер, тако нешто?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Срба Вранић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Срба Вранић? Сведок каже Срба Вранић. Каже да му је познат извесни Срба Вранић.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли га је виђао у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Кад, у које време?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па у доба, он је мислим више пута долазио, Вранић, Вранић има старији и син.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: И син му био на ратишту?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Син је био рањен и одведен хеликоптером за Београд, у руку је био рањен и то озбиљно.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А за кога је радио тај човек, за које новине, за кога је писао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Е то не знам, можда је радио за више агенција.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па добро, једне, две набројте.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Набројте нам макар некога за кога је радио?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Немам појма, за неке агенције.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: За никога?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Можда и стране али вероватно и за домаће, тамо су фоторепортери своје слике слали преко разних и за иностране листове и агенције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумемо?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, а јел знате сад где је тај човек?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Где је сад?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Сад јел жив тај човек или?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам верујте ми, нисам чуо давно ништа о.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Господине председниче већа, ово је све у интересу изјаве Петковић Спасоја, од 02.02.2008., страна 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Штука изјављује, кад му је била прочитана она изјава да је давао за штампу нешто, «не сећам се да сам давао икоме изјаве, једино Вранићу када му је син баш био рањен», спомиње, па би можда било добро позвати тога новинара да видимо да ли, каже изјаве, можда су исто сличне онаке хвале и тога. Даље, да ли сте икада видели икакав снимак од Драгице из тога периода и сад да ли имате њену слику или било шта из тога периода? Гледали сте Шешелево суђење колико сам чуо да пратите?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, само један пут, два, два пута сам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, да ли сте гледали баш онај моменат кад су били они снимци кад су у центру града виде баш и једна плава и једна црна особа, да ли?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам, нисам то видео.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Било је то сад негде скоро то, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви гледали? Дајте нам сад објашњење господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па за Драгицу да сазнамо већ један пут како је, да ли има њену фотографију можда или било шта из тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него, Ви сте то гледали?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Гледао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви њу знате?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не, баш зато што не знам, зато, јер чули смо свакоје приче. Тога 20., када креће у болницу око 12 сати, Штука одлази с њима, каже идете, он иде моторићем ви идете пешке, долазите у болницу. Ја бих волио да му предочите 20., где је Штука, већ у пола један је на Овчари, Штукину изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко сам, предочио сам му да Штука тврди да су ишли у болницу 19.?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А он човек каже 20., сад да ли је 19., или 20?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па предочио сам му да Петковић тврди да су у болници били не 20., него 19.?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јел 20., Штука тврди да је на Овчари и пошто сад сам чуо да спомиње име Марко неки да је био тамо, да ли му значи нешто име Копчелић Марко?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Официр. Не значи ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не помиње он, него госпођа Калаба је поменула?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, да, чули смо име, зато питам да ли му значи нешто Копчелић Марко. Добро, ништа онда више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Вујовић?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих поставио поново питање, ово што је поставио Милојевић Предраг, значи да ли се сведок сетио, пошто сам нашао, нормално, у материјалима, да ли се сведок сећа који је то добровољац који није хтео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте нашли, нећете да поставите поново питање, него ћете да кажете овако, господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Војна изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молио да предпочите сведоку његову тврдњу са записника тог и тог, страна та и та?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, у реду, разумео сам. Војна значи изјава од 09.02.2000.године, страна пет, други пасос, значи сведок каже. Да Вам прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте, пошто ево не могу да укључим мој лаптоп већ 15 минута.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи везано са овим касније сам разговарао са једним добровољцем, негде из Војводине, који ми је објаснио да су они тражили од њега да и он учествује у стрељању али да је он то одбио и да није имао никаквих последица. Тиме ми је практично објаснио да су они тражили добровољце за извршење ликвидације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, а да ли сте нашли господине Вујовићу, после у записнику од 01.10.2004.године, када смо му то предпочили, на тражење оптуженог Драговића, па он каже не знам заиста, ја се тога не сећам, али ето ако сам то реко пред Војним судом, можда је то било ближе?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је страна 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се не сећа ни тада ни сада. И сад шта да радимо?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Односно страна 54 је то, тако је, то је на страни 54 рекао, а сад питам да ли се сетио нечега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не сећа се, он је рекао да остаје при том исказу свом од 01.04., 01.10., дакле он се не сећа тога, те своје тврдње?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ја сам питао да ли се сетио, пошто се онда сетио па се није сетио, да видимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сад после пола сата сетио поново?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, Ви сте рекли да не можете да пронађете Војводина, Војводина се укуца па се пронађења то што сте сад рекли да је на 54 страни, да не сећа се. Да, ја сам рекао, нисам разумео онда питање, ја се извињавам нисам разумео. Нисам разумео одговор у ствари. Сведок је рекао да су била тамо три аутобуса испред болнице и тако даље, да ли је било можда још неких других возила где су се, где су отоварани рањеници или други цивили и тако даље, осим та три аутобуса што је видео? Да ли се сећа још каквих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионда, комбија, возила прве помоћи?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, чини ми се да, не знам тачно, али мислим да нисам видео ништа, односно можда је и била да ја нисам приметио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Осим та три аутобуса, јел тако?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Два или три.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам бројао тад ништа.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само бих напоменуо још једну чињеницу. Сведок је рекао да су пешке ишли од Станкове куће па до болнице и да је овај ишо на мопеду, па да Вам ја одмах објасним. Преко сат времена има пешке од Станкове куће до болнице, он је рекао кратко, и то ћу Вам на карти показат није проблем, значи није истина да су могли пешке ићи, ишли су са неким возилом. Па сад, да ли се сведок сећа каквим су возилом ишли, пошто је то било, имате сат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су ишли пешке, и шта сад да радимо. Вујовић тврди да је то јако далеко од Станкове куће до болнице, да има, он је мештанин?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковара, јел, па познаје локалне прилике и тврди да је од Станкове куће до болнице око сат времена пешке?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Преко сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И преко сат. А Ви кажете да сте ишли пешке?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: С једног краја града на други крај града то је?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја се сећам само сцене да смо ишли пешке, можда не целим или донекле, знам да нас је он возио и да је био, да нас је он водио и да је био на мопеду, стварно се не сећам како смо ишли и докле смо ишли пешке а докле, то немам у сећању уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се само, пошто сам прескочио овде. Пошто је сведок сарадник број «1» или да боље кажем, пошто је затворен претрес могу да кажем Штука, може, јел тако. Пошто је Штука говорио да се вратио с њим, значи из болнице, ја бих предочио нека казивања сведоку, па то овако каже, на главном претресу 31.08.2004.године, транскрипт страна 19, ред 24 до 40, сведок сарадник «1» каже, Штука, да би сведок разумео, значи Штука каже «18.11., Вуковар је ослобођен и цивили се одвозе на Велепромет, 19.11., одводи Дуловића у болницу», главни претрес 02.09.2004., страна 31, ред 14, до стране 32, ред 15, Штука каже «18.11., Вуковар је званично ослобођен, 19.11., одводи Дуловића у болницу, и тај дан после болнице био је ту око штаба», главни претрес 07.07.2005., страна 48, ред 35 до стране 49 ред 18 сведок сарадник «1», или Штука, каже «18.11., се предале хрватске снаге, 19.11., је одвео Дуловића у болницу, вратио се са Дуловићем у штаб и тај дан је био ту око штаба», на главном претресу 06.09.2007., страна 30, ред 8, до стране 31, ред 4, на питање председника већа «да ли има у свом сећању неки репер када говори о датумима», сведок сарадник «1» или Штука каже «18.11., Вуковар је званично ослобођен, лица се превозе на Велепромет, на насељу Олајница поред атомског склоништа налазим петометку бровинг, напомињем да се Олајница налази преко моста, преко реке Вуке, где се налази и болница, значи 18.», 19.11., одводи Дуловића у болницу и Дуловић је том приликом носио наранџасту јакну са знаком олимпијаде у Сарајеву. На јучерашењем

претресу сведок је потврдио да је носио наранџасту јакну. На главном претресу 19.02.2008.године, страна 18, ред 39, до стране 19 ред 25 каже сведок сарадник или Штука «19.11., одводи Дуловића у болницу и Дуловић је имао наранџасту јакну олимпијаде у Сарајеву». Е сад, пошто нон-стоп сведок говори 19., а сведок је овде рекао, јуче је рекао да је тај дан или сутрадан био у Борову, кад је било предаја боровских зенгиста, ово је подсећања ради а уједно и да сведока питамо, да ли је он на снимку, тражим и да се изјасни око датума и да потврди на снимку да ли је он. Значи тражим да се пусти снимак сведоку из РТС-а, то је код Вас на фајлу ВХС, фајл 1, то за режију одма могу да траже, ако ми дозволите, фајл 1, наслов 2, поглавље 23, време снимка то је од 01.34.53 до 01.35.08, или ако могу ја директно да се прикључим па да пустим то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јел може то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, не можете, није то спојено, не можете се прикључити, не може нико да се прикључи тако, него да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли може да пусти режија да сведок потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам ја који је снимак у питању и то смо ми гледали.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не ми, да сведок потврди да ли је он то или неко други. Сведок да потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад суштинско питање. Да потврди да ли је био у наранџастој јакни?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, говори се о 19., суштина је 19., да ли је он у болници и да ли је он на снимку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја тражим да се пусти снимак да сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим Вас да завршим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је сведок сарадник сведочио 50 пута, Ви бисте сматрали за потребно да кажете првог пута је рекао 19.11., другог пута је рекао 19.11., педесет деветог пута је рекао 19.11., небитно, ми смо рекли сведоку шта сведок сарадник тврди, и он каже што каже.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја тражим да се пусти снимак да он потврди да ли је он на снимку, о снимку се говори. А онда ћемо касније извлачити анализе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда, овај, онда је неко овде, неко овде неког не разуме, а чему онда сва та Ваша силна читања, типа тада и тада је рекао?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18., ослобођење Вуковара, 19., Дуловић је у болницу, 18., ослобођење Вуковара, 19., Дуловић у болницу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему то, чему то? Зашто онда не тражите снимак, наранџаста јакна, снимак?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тражим и снимак а предочавам одмах датум да га подсетим да видим да ли се, значи кад погледа снимак, ја сам му то

предочио, и сад тражим да се пусти снимак, да сведок потврди да ли је он на снимку. Да ли ја имам право да тражим да се пусти снимак, на коме се налази сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма имате право, није спорно, него то одмах тражите, зашто нам правите пола сата увода типа 18., ово, 19., оно, чему?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зато што Ви читаво време говорите исто, несвесно, да се ради о 19., а то Вам могу рећи, на данашњем главном претресу да је болница, да је Овчара 19., Ви читаво време говорите, сада сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ви?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви тврдите сами да је 19., Овчара са својим казивањем, ево Вам то сам ја уписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ви, ко ви?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па Ви као председник већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нешто тврдим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када Вам Нада поставља питање, Ви говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада да расправљамо о томе шта ја тврдим шта ја не тврдим, господине Вујовићу. Господине Вујовићу, о чему причате господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам, да ли можете пустити снимак да се предочи? Ето само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да завршимо са питањима. Слажем се, ја сам о томе размишљао и јуче, него тај снимак је колико се ја сећам, на некој касети, у бета формату.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево ја ћу, па имам ја све. Нека режија саслуша, то се налази ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо потражити, морамо потражити, ако режија може по овом казивању Вујовића да пронађе то, у реду, али?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може, тако сам ја од њих добио преснимљено, па Вам читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да видимо, поновите још једном, молим режију да пажљиво слуша оно што говори Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то је снимак РТС, фајл ВХС, па под фајл 1, наслов 2, поглавље 23, време, или ако хоће по време снимању, значи време снимка је од 01.34.53, то је тачно, значи има две могућности, поглавље и има овај сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта кажу ови људи из режије? Ми имамо неке снимке у режији, значи на њиховом рачунару, и то је оно што користимо, а неке немамо, неки су на касетама?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Знам, они су мени то снимали и тако су ми комплетно предали, ја читам оно што су они мени предали, ја сам код себе преправио то, али њихов оригина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Траже јел, добро. Да наставимо са питањима. Поновите Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то је снимак РТС-а, фајл се зове ВХС, фајл 1, под фајл налази се у наслову 2, титл онај како се већ, титл 2, поглавље 23, а могу пронаћи значи и у фајлу 1, наслов 2, време снимка је 01.34.53.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим Вас да скратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они немају те дискове, јел, па да, да, да, али то нема режија, добро, наћи ће.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ево ја могу, ако ви можете, ја имам лап-топ да Ви прикључите, ја имам то одмах активирано, ево ако хоћете код Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Господине судија, нико није носио сем мене наранцасту будну перјану до овде, коју ја никад нисам скидао, нити облачио нешто друго, према томе само сам је ја имао и тај снимак сам и ја гледао на улазу, изгледа у болницу, имам торбу преко рамена, то негде постоји, и гледао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, интересантно нам је било то да видимо и због она три аутобуса и тако даље, тако да нам је то интересантно да видимо, мени је јасно да ћете Ви то потврдити, да то није спорно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ако код Вас може, ево мој лап-топ може да послужи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, потражићемо, потражићемо. Знам ја то Вујовићу, ама, знам ја то, не, нема потребе, знам ја то, али хоћу да сви видимо, а да бисмо то видели сви морамо потражити на.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Господине председниче већа, због обавеза у овој згради на другом суђењу ја бих Вас молио, мењаће ме колега Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радак сагласан? Хвала господине Машићу. Имате ли још питања господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да чујемо питања за сведока па ћемо да направимо једну паузу и да потражимо то?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја мислим да немам, али само да погледам. То је било то, само да коментар један дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Изволите господине Шошићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам завршио, само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, нисам завршио, само да кажем један коментар, да се сведок служи ловачким причама, а то смо игром случаја чули и овде у затвору и то пошто знате и сами да овде има и лица који су били на ратишту Вуковара и тако даље, да познају неки сведока, кажу да није излазио из подрума и да ловачке приче прича. Само то да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шошић?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Господине председавајући, ја бих замолио пошто је господин Дуловић донео то што му је наводно Ћетић дао, да се стави на ово, како га ви зовете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На документ камеру, да, да добро, добро?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да ми то видимо, и ја бих још нешто замолио, да се то сад исфотокопира и да ја добијем тај примерак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо, хвала?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Е сад једно питање за господина Дуловића. Да ли он зна који је то датум кад му је то Ћетић писао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кад је писао, него кад му је дао ваљда?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да, кад му је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било у односу на ове догађаје и на?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу да се сетим шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ту причу коју Вам је причао, да ли Вам је то дао пре тога или после тога или тог дана, или тада приликом те приче коју Вам прича везано за Овчару? Разумете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу да се сетим, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то да определите. Добро. Дајте ми тај. Хвала господине Шошићу. Дајте тај блок господине Дуловићу, да видимо шта је то и. Па то је доста обимно, да. Ја молим режију да нам на мониторе у судници прикаже снимак са документ камере. Славице, идите редом. Ту има и неко писмо мајци и неке белешке о картању, има и неке пословице и старине или тако некако. Ништа интересантно, гледао сам да ли можда нешто има да се може утврдити идентитет и.

Да, моја формација, деда Влада и баба Славка. Дакле ништа посебно?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ништа, само због аутентичности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ето, кажем, писмо мајци и овако неке прибелешке, типа неких новаца, неке белешке о неким, ја бих рекао о неком картању, Даца, Ивица и још неко, су се картали па су водили белешку о булама, или како се то већ каже. Брже Славице, слободно брже, нема. Добро, ако нема више питања сведоку, да направимо једну паузу десетак минута, петнаест да припремимо овај видео снимак, господине Дуловићу, па ћемо Вас за толико задржати да ето, евентуално ако буде било потребе да прокоментаришемо заједно.

Дакле 15 минута паузе.

Настављено у 12:10 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас се иначе ради скраћено, схватио сам до 12 сати је предвиђено да се ради, али ево да одгледамо још ово, некако смо то пронашли, господин Вујовић је био у праву, управо по оним реперима како је он то и рекао, то смо пронашли. Ја молим режију да нам на мониторима у судници пусти овај видео снимак са касете четири, и сведока, дајте сведока.

Немојте још док сведока не уведу. Молим режију да пустимо овај видео запис са дискете број четири.

Ја бих замолио режију да се овде зауставимо, да направимо паузу.

Господине Дуловићу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто да коментаришете. Кога видите, шта видите од лица, објеката?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Објекте не препознајем, само чини ми се да је ово Шљиванчанин у средини, а да су то из, оно, лекари без границе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а где је ово по Вама? То јесте Шљиванчанин, по нама то јесте Шљиванчанин, где он то разговара са њима?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ту код болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту код болнице. Па да ли препознајете овде негде болницу, ево видимо у позадини, видимо нека болничка кола, и видимо ову зграду неку, сад Вас питамо да ли је то евентуално болница?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Молим режију да наставимо. Ја бих поново молио режију да застанемо. Ево, овде на овом делу видео снимка видимо неке цивиле, углавном то су жене и деца, Ви сте нам говорили о цивилима?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додуше не видимо неке аутобусе али чујемо овога Нина Брајовића да говори како иду у неке аутобусе па потом у неки прихватни центар и даље, јел. Аутобусе не видимо, па Вас питам, јесу ли то ти цивили о којима сте нам говорили или?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то познато, те такве сцене, у том смислу Вас питам, наравно да не можете Ви препознавати сад?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, ово на пример тренутно овде ми је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја видим да смо ми ту релативно удаљени 1.26., од онога 1.34., па бих молио режију да се пребацимо на 1.34., да убрзамо мало. Хоћете све да одгледамо? Па ево дај пустите, ево желе људи да све одгледају. Пустите онда редовно нека иде. Да ли сте се приметили и препознали господине Дуловићу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, ово колико видим то је у болници, ја у болници нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте себе видели на овом снимку? Ја молим режију да се мало вратимо, десетак секунди уназад.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ајде да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још назад. Е сад зауставите.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, ево ме овде са торбом око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко рамена, то?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Око рамена, и том виндијакном о којој Вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неко нешто да пита? Молим, Перковић? Да ли Вам је потребан овај снимак?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хоће, нешто друго ће ме интересовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нешто друго ће ме интересовати само да констатујем. Реците господине Дуловићу, Ви сте десет пута говорили и наглашавали да никада нисте били у болници, а сада кажете овде мене нема, препознајете да је ово баш у болници доле, у оном сутерену код трауматологије. Како објашњавате сад ову Вашу позицију у болници са униформом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па браниоче, браниоче. Молим Вас, молим Вас. То је сад релативно да ли је то у болници, да ли је ово у болници?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не, он каже сам да је ово снимак из болнице јер он је био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знамо ми где је овај снимак, видимо где је овај снимак?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па добро, ја ћу га питати, да ли је ово снимак испред болнице и да ли се сећа где је овај снимак испред болнице или у болници, а ми ћемо сазнати?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја нисам ни знао, ни да ме има на неком снимку а колико ја сигурно тврдим, нисам био у болници, биће да је ово, види се да само навирујем, да је ово на улазу или излазу, није у болници, нисам био у болници, него на улазу или излазу болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, разумели смо. Ово су подруми болнице, односно сутерен. Међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сто пута сам био ту, али није битно председниче. Предсениче већа, ја бих молио само да констатујемо да је на овом снимку, да је на овом снимку, записан датум 20.11.1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо видели, видели смо то сви, то није спорно, видели смо у неколико наврата је било Вуковар 20.11.'91.?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је снимак председниче већа, везан са доказним предлогом који сам ја тражио, да прибите из Хага тај снимак. Дакле, и овај снимак као и стотине других доказа, демантују тврдњу сведока сарадника број «1», да је 19., водио господина Дуловића. Господин Дуловић каже био сам 20., овде пише 20., рекао је да је био само једном код, у, испред болнице, а сведок сарадник каже водио сам га дан, значи 19., ово што је цитирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо сад коментаре те врсте, него везано са сведоком?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само да констатујемо да је то снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не, не, па то није спорно, то смо видели, сви смо то видели на снимку, и ево на овај начин наше међусобне комуникације и констатовано, на тај начин је констатовано, нема потребе посебно да констатујемо. Господине Дуловићу, тражите ли неке трошкове што сте дошли јуче и данас у суд?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, то ћу дати те рачуни госпођи Славици, нисам понео са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, у реду.

Сведок тражи трошкове доласка о чему ће рачуне поднети накнадно и о истима ће суд накнадно одлучити.

Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења и пријатно. Ми смо јуче, односно прекјуче пропустили, ја сам са колегом Машићем о том разговарао у једној паузи, тако да претпостављам, Ви га мењате колега Перовићу, да то није спорно, о оном читању значи, нисмо прочитали исказе сведока, мислим да је Синобад Жељко и Дробњак Рајко, из предмета Радак. Или, није спорно, колега Машић је у том смислу сагласан, али пошто он није ту, ако желите да га сачекамо није проблем никакав?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче, ако Ви кажете да је колега Машић сагласан ја морам питати господина Радака, којег браним опет због материјалне одбране, да видим да ли је он, а он каже да јесте сагласан, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И ја као бранилац сам сагласан. Међутим, господин Вујовић се јавио за реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Странке су сагласне па суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прочитају:

- **транскрипти аудио записа са главног претреса од 17.10.2005.године, у делу саслушања сведока Синобад Жељка,**
- **те транскрипти аудио записа са главног претреса од 09.11.2005.године, а у делу саслушања сведока Дробњак Рајка,**

а све то из предмета овог суда пословни број К.В.3/2005, то јесте из предмета против оптуженог Радак Саше који је предмет својевремено спојен овом судском предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вујовићу? Захваљујемо се режији, није нам потребан више овај видео снимак на екранима, на мониторима. Да?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам хтео да искоментаришем ово, али не треба снимак. Одмах да кажем на ово 20., да објасним нешто само, ја разумем да сведок сарадник лаже па лаже, него да искоментаришем да овај који је Нино Брајовић, пошто сам ја то прегледао пар стотина сати, да је супермен или чаробњак мандрак, није могао на два места бити у истом времену, то јест значи у Борову насељу, предају боровских зенгиста и у болници, значи говори се о два дана. Значи снимку који је монитран 20., монтажа је направљена, значи снимци из 19. и 20., пошто има касније и Борово насеље, где се приказују значи, предаја зенгиста у Борову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је по Вама ово?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што смо сада видели није снимљено 20?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 20., него 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је снимљено 19?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је и нешто друго снимљено 20., па је све монитано на 20?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То су они нормално тако репортажу направили, не да су они намонитирали овај случај, не говорим ја то, него су монтирали за телевизију, пренос, а касније ћу ја то у образложењу дати, значи уз разне анализе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар, добро?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мој коментар само да се ради о 19., што сведок сарадник потврђује, а избегава када каже да се из болнице вратио и да је око штаба био, зашто, зато за повратак јединице. Само да Вас подсетим да је Трифуновић Радоје рекао да нису знали да се враћају за Београд, тек после 21., када су дошли, кад је генерал Мркшић дошао из Београда, рекао је да се враћају назад да су мислили да иду на Винковце и Осијек. До 21., односно до 22., ујутру, нико није знао да се враћају за Београд, што значи да сведок сарадник лаже, већ он из те болнице отишао равно на Овчару, а то ћу касније кроз анализе, приказивање разних ликова који се овде налазе на разним местима, кад се склопи анализа, тачно говори шта је 18., шта је 19., шта је 20., само толико. Да Вас питам само, да сад изнесем неке предлоге, већ кад сам ту, па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У вези штампача, овај штампач је мој, ту јуче стигао, е сад ја не знам шта је проблем да значи, која је процедура да се то достави тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја заиста не знам, ја заиста не знам шта да радим. Укључите микрофон.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: У посету ће доћи његова супруга, њој дати писмено да сте одобрили штампач преабци у затвор, па она нек носи у затвор тамо, ништа више. Само тако, само не знам када ћемо добити, да она дође код Вас да узме то, или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у том смислу ће је сачекати дозвола доле у писарници. Писарници, где иначе подиже.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Хоћете написати, па да ја однесем супрузи његовој. Кад долази у посету. Треба данас, треба данас да би предао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Даље имам још пар предлога, пошто стално тражим, то је значи у вези брачне посете, да погледате опет у министарство да се покрене то нешто у вези тога. Ја опет понављам да овде има и самица које се могу оспособити као просторије за брачне посете, да се предлог да министарству, ја знам да није на Вама, није исто на овима, да је то у министарству, јасно ми је то све, али да се пише једноставно горе, јер мени је шеста година, значи месец и пар дана сам већ у шестој години у притвору, и ко зна колико ће ово трајати, зато Вас молим још једном да, значи министарству да се предлог да то реши на било који начин. Надаље, телефонски разговори једном недељно у затвору имају значи одобрење осуђена лица, ми који смо овде притворена лица, који нисмо још криви док се не докаже супротно, јел тако, да ли смо невини, а немамо право на телефонски разговор. Значи једном недељно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је прописано, то је нека сврха притвора, ја се слажем да онај ко је писао прописе није имао да ће неки притвори трајати тако дуго?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Све Вас ја разумем, Ви се држите ЗКП-а, али да у министарству наведете тај проблем, да министарство решава тај проблем, значи то је друго. Сад шта сам још имао не знам, али то је то, значи ето поменуо сам телефон и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, проследићемо. Ђанковић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добар дан, ја Вас нећу дуго задржавати, нисам добио транскрипте са задњег претреса, па бих молио ако је могуће да ми се то. Нисам, не знам како али нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, да, да, не чим то буде готово свима се то пошаље, тако да? Не, могли сте одмах реаговати не би био проблем, ако сте чули да су други добили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Очекивао сам да ће доћ сваки дан, међутим није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: И хтео сам да питам шта је са пресудом из Хашког трибунала, да ли је преведена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ништа, још ништа нисмо добили, никакву информацију тог типа. Последња је била да ће то до краја априла, да ће до

краја априла бити урађена на српско-хрватском, је ли , никакву информацију у том смислу немамо. Али ево, добро, да проверимо?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па јел се може добити ако ништа, бар на енглеском? Па времена имамо, могу је сам ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је прилично обимна, имамо је на енглеском, није ни то проблем копирати али боље да сачекамо још који дан?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Или месец?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ништа, хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам само један предлог, претпостављате који је, за Наду Калабу и то предлог за укидање притвора који молим да једном ово поступајуће веће које је најпозваније о томе одлучи. Она да је правноснажно пресуђена, девет година, и да је Ваша пресуда била потврђена од стране Врховног суда, а издржала је пет година у притвору, давно би стекла услове да буде на слободи после условног отпуста. Дакле, правноснажно осуђено криво лице. Под претпоставком невиности налази се пет година, ја молим да размотрите, с обзиром на ситуацију да и она и супруг у притвору, да не понављам да је дете тамо, а не видим стварно не видим разлога да се она не би одазивала или да би негде отишла, побегла, било шта тако, не постоји ни један други основ реалан, ја бих молио да размотрите то, и то Ви као ово веће, и да јој укинете притвор, јер мислим да стварно пет година једна жена, видим у предмету Ловас, који се суди овде, мало даље, многи су, многи су на слободи, који се терете исто за ратни злочин, видимо да ово веће коме поклонило поверење да људи се сви уредно одазивају и долазе и овде на поступак и не видим да би Нада на било који начин, јел недоласком на ово суђење, Ви знате да је ту било и предлога за раздвајање поступка од противне стране, ја сам се противио томе, на крају, њој је у интересу да се тај поступак што пре заврши јел и супруг се налази ту, тим више што услови у притвору су, какав нам је ЗКП нажалост, притворенички. Нема, нису одвојени услови за људе против којих је подигнута оптужница, да могу да телефонирају, да могу да комуницирају и оних строгих истражних мера. Дакле, ради се о строгим истражним мерама, а само да кажем овако, по некаквим психометријским, ајде нећу рећи вештачењима али утврђеним некаквим искуством, један дан у притвору с обзиром на душевни бол, на последице које оставља на човека се мери са негде 4 или 5 дана редовног осуђеничког живота, значи која је разлика у режиму у привилегијама и тако даље. Дакле, не види неко сунца, не чује птицу, не види дрво, пет година. И то је жена која, овде је утврђено да никаква припадник било какве војне форамције није била, а судимо јој за ратне злочине. Односно не судимо него се оптужује а Ви судите. Стога Вас молим да у погледу ње стварно размотрите Ви, ово веће, не више Врховни суд, који је далеко очигледно од сваке реалне процене, Ви сте поступајући, Ви знате да ли би Вам то на крају и омело и да ли постоји опасност или било који други притворски основ. Ја га не видим, она ће долазит, узмите обећање да ће се јављат, а мислим имамо малтене сваки месец, да се ова жена опорави, да те

здравствене проблеме решава у редовном, да оде код детета, да се позабави и да ја мислим да јој је нарушено здравље. Толико, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неко нешто. Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан. Ја бих само да видим да ли сте одлучили по ономе предлогу или да морам да пишем сваки месец за ванредну посету или, за трећу посету, да ли сте то, или сте ријешили, или да сваки пут имам слободну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одлучујем ја о томе, што се мене тиче?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: За посету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се мене тиче никаквих проблема нема, што се мене тиче, дакле ја сам сагласан, али не одлучујем само ја о томе, о томе одлучују људи где издржавате ту меру притвора, који примењују ту меру притвора према Вама, а ствари су прописане. Што се мене тиче ја сам сагласан господине Златар, али те ствари морам да урадим у договору са људима који раде тамо, морају и они да се организују на друге начине, има вас пуно, знате?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па видим некима чак дозвољавају да имају, на пример Радак и ови, њима више одговара да имају једну од три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Али ја кажем, пошто су моји ту доста близо, релативно близу, знате сву ситуацију моју, не бих причао о томе, ја бих само ако је могуће трећа посета, или да Вам сваки пут узимам службени лист па да тражим ванредну посету, ја је нисам тражио још ниједан пут, али изгледа да ћу морати на тај начин. Не видим другог разлога, пета година то је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све разумем, све разумем, тако нешто морам у договору са људима из затвора, знате?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Реците ми само једно, ако се обратим службеним путем, за ванредну посету, значи Ви је можете одобрити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али то је једна ствар, и они то људи испоштују, ванредне, ванредне и онда се сматра ванредно је, ајде сад је ванредно па.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Значи онда треба бит безобразан па сваки месец писат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ако тражите да се промени дотадашњи режим посета, прописан, у односу на оно како је прописан, е то онда подразумева и њихову неку другу организацију, разумете, и сад да ли они људи тако што могу да испоштују и поред најбоље воље, тако нешто морам са њима да видим. Није проблем, напишите Ви да Вам се одобри ванредна посета, ја ћу то одобрити, наравно, и они ће то људи одобрити, али да би се променио досадашњи режим посета, у смислу да се повећа и тако даље, то подразумева онда нешто друго?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јел ово стварно траје већ предуго, а и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта каже колега заменик тужиоца. Предлог за укидање притвора Нади Калаби?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сви разлози због којих је притвор одређен па после продужен стоје и даље, према томе ја се противим имате одлуке више, ванрасправног већа и Врховног суда по жалби, према томе то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте у судници, ми ћемо се повући да о овоме одлучимо, сачекајте за толико у судници.

Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптужене Калаба Наде да се овој оптуженој укине притвор.

Сматрамо да разлози због којих је притвор одређен у више наврата продужаван и даље стоје, је ли, да се у том смислу ништа ново није ни десило ни променило, изузев једине чињенице, једине чињенице да је притвор данас дужи него јуче, односно дужи је ове године, него прошле године, претпрошле године, односно заиста је неприхватљиво да све то толико дуго траје, али ево, нека је виша сила и ја и ово веће се труди да ствари ове доведе што пре до краја, да се и у том смислу потпуно разреши судбина оптужених, па и њиховог притвора, јел.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одложи, а нови заказује за:

-16. 17.06.2008. године, у 14.30 часова,
судница број 1, зграде овог суда.

Те,

-18. 19. и 20.06.2008. године,
свакога дана са почетком у 09.30 часова, у судници број 3,
на првом спрату Палате правде, у улици Савској број 17.

Што присутни узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати, изузев што послати позиве недошавшим браниоцима оптужених, а странке ће писменом наредбом председника већа бити накнадно обавештене о распореду рада у наведене претресне дане.

Довршено.

Дакле, само ради разумевања, ради разумевања, настављамо са радом, прва два дана, понедељак, уторак, 16. и 17. јуна, 2008., овде у овој судници, у послеподневном термину дакле од 14.30., то су једина два слободна дана која смо имали. У мају не можемо да имамо ни један једини судећи дан због и заузетости судница и обавеза претресног већа, а она три дана наредна, дакле 18. 19. и 20. јун, ћемо радити, ја сам ишо да обиђем ту судницу у Палати правде доле, биће мало тесно, али мислим да ћемо моћи да радимо и тамо. Судница је опремљена у овом смислу, дакле са мониторима и наравно у одговарајућем аудио смислу да се претрес бележи путем аудио технике, како то Закон налаже, али кажем има и плазме монитори, да можемо да користимо погодности тог типа, документ камеру и тако даље. Па због тога што је ова судница заузета пробаћемо тамо да судимо, да једноставно проширимо, да отворимо могућност суђења и у неким другим судницама да бисмо ова суђења што пре довели до краја. Дакле среда, четвртак и петак тог 18. 19. 20. јуна у преподневним терминима у Палати правде, у судници број 3, на првом спрату.

Хвала лепо.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА